

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Факультет романської філології і перекладу
Кафедра іспанської і новогрецької філології та перекладу

Допущено до захисту

«___» _____ року

Завідувач кафедри

_____ Олена ЗАЛЕСНОВА

КУРСОВА РОБОТА

з лінгвістики на тему:

«Стилістичні функції жаргону як особливого засобу спілкування»

Студентки групи МЛі03-20

Спеціальність 035 Філологія

Спеціалізація 035.051 Романські мови і літератури (переклад включно), перша – іспанська

Освітня програма Іспанська мова і література, друга іноземна мова, переклад

Куриленко Олександрі Вадимівни

Науковий керівник:

Доцент, кандидат філологічних наук

Бохун Н.П.

Чотирибальна шкала _____

Кількість балів _____

Оцінка ЄКТС _____

Члени комісії:

_____	_____
(підпис)	(прізвище та ініціали)
_____	_____
(підпис)	(прізвище та ініціали)
_____	_____

(підпис)

(прізвище та ініціали)

Київ 2024

АНОТАЦІЯ

У цій роботі проаналізовано жаргон, його систему та особливості, а також вплив жаргону на літературний варіант мови та її носіїв. Не менш важливим було виявлення функцій жаргону, зокрема іспанської.

Активне використання жаргону в різних виступах можна пояснити демократизацією Іспанії, відмовою від консерватизму з використанням усталених кліше.

Під категорію жаргону входить молодіжна лексика, яка постійно змінюється, але все одно не залишається непоміченою. Крім того, вивчення молодіжного іспанського жаргону набуває все більшої актуальності в умовах розширення міжнародних контактів (стажування, екскурсії, викладання різних дисциплін спеціалістами, перегляд відеофільмів, прослуховування сучасних пісень іспанською мовою, неформальне спілкування з носіями мови тощо).

Ключові слова: жаргон, іспанська мова, студентський жаргон, етимологія, лексика

ЗМІСТ:

ВСТУП	4
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ПОНЯТТЯ «ЖАРГОН»	6
1.1. Етимологія поняття «жаргон»	6
1.2. Концепція жаргону в сучасній лінгвістиці	12
1.3. Властивості жаргону	16
Висновки до розділу 1	17
РОЗДІЛ 2. ПРАКТИЧНИЙ АНАЛІЗ ЖАРГОНІВ	18
2.1. Функції жаргону	18
2.2. Формування молодіжного жаргону в іспанській мові	20
Висновки до розділу 2	27
ВИСНОВКИ	28
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	29
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДОВІДКОВИХ ДЖЕРЕЛ	30
СПИСОК ДЖЕРЕЛ ІЛЮСТРАТИВНОГО МАТЕРІАЛУ	31

ВСТУП

Обґрунтування вибору теми дослідження. Однією з найсерйозніших проблем лінгвістики слід визнати неоднозначні та суперечливі неоднозначні та суперечливі спроби вчених прийти до визначення сутності та етимології жаргону. Жаргон є невід'ємною частиною мови і найбільш проблемним аспектом лексикології, оскільки відображає лінгвокультурні особливості суспільства, яке його використовує. Жаргон — це шар лексики, що не відповідає літературній нормі. Деякі дослідники відзначають різницю між сленгом і літературною мовою, оскільки він не є типовим для мови загального вжитку і використовується групою людей за віком, професійними особливостями та спільними інтересами.

Однак сьогодні жаргонна лексика увійшла майже в усі сфери людської діяльності: одиниці вживаються на радіо і телебаченні, у пресі, літературі, в Інтернеті, не кажучи вже про усне спілкування людей практично будь-якого віку, соціальної групи та класу.

На думку О. Штепуляк, «жаргон — це історично сформований, але досить неоднорідний і нестійкий пласт специфічної лексики та фразеології, який є характерним для професійної, соціальної чи іншої обмеженої спеціальної групи населення, має чітке емоційно-експресивне забарвлення та використовується для створення ефекту новизни, передачі певного настрою мовця, надання висловлюванню конкретності, чіткості, виразності та жвавості, а також використовується для уникнення штамів і штамів літературної мови» [9].

Аналізуючи визначення науковців, жаргон, на нашу думку, є різновидом змінної та емоційно забарвленої лексики, яка використовується обмеженою групою людей, об'єднаних спільними професійними, соціальними чи іншими інтересами.

Таким чином, враховуючи наведені положення, підкреслимо актуальність вивчення лексичних характеристик жаргону іспанської мови у

зв'язку зі стрімким і мінливим розвитком жаргонної лексики, розширенням каналів міжнародної комунікації.

Статус дослідженої проблеми. Дослідженню жаргону іспанської мови присвячені праці таких учених: С. Солдатової та А. Козонак, І. Кудрявцевої, Є. Коломієць, Л. Левицької та І. Микитки, Т. Шавловської та ін.

Метою дослідження є знання лексичних особливостей іспанського жаргону.

Досягнення поставленої мети передбачало вирішення запропонованих завдань:

- обґрунтувати наукові підходи до визначення поняття «жаргон»;
- визначити специфіку іспанського жаргону;
- знати лексико-семантичні характеристики іспанського жаргону;
- дослідити прояви іспанського жаргону.

Об'єктом дослідження є феномен іспанського жаргону.

Предметом дослідження є лексичні особливості іспанського жаргону.

Методи наукового дослідження зумовлені специфікою даної дослідницької роботи. На етапі збору та обробки інформації для інтерпретації якісних даних використовувалися методи порівняння, аналізу, синтезу, узагальнення та порівняльного підходу.

Практичне значення отриманих результатів полягає в тому, що отримані в ньому результати, теоретичні положення та висновки можуть бути використані при читанні лекцій та проведенні семінарських занять для студентів; написання дипломних робіт, наукових посібників, статей.

Наукова новизна дослідження полягає в тому, що визначено науково-теоретичні основи лексичних особливостей іспанського жаргону.

Структура та обсяг роботи визначається метою та завданнями дослідження і складається зі вступу, двох розділів, висновків та списку використаних джерел.

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ПОНЯТТЯ «ЖАРГОН»

1.1. Етимологія поняття «жаргон»

В даний час у лінгвістиці можна зустріти різні визначення поняття «жаргон», проте найбільш ємним і прийнятним для цього дослідження є визначення жаргону В.М. Ярцевої: «Жаргон (від франц. jargon) – різновид мови, що використовується переважно в усному спілкуванні окремою щодо стійкою соціальною групою, що об'єднує людей за ознакою професії, становища у суспільстві, інтересів чи віку.

Від літературної мови жаргон відрізняється специфічною лексикою, фразеологією та особливим використанням словотвірних засобів. Частина жаргонної лексики - приналежність не до однієї, а до багатьох (у тому числі і зниклих) соціальних груп. Переходячи з одного жаргону в інший, слова їхнього загального фонду можуть змінювати форму та значення. Лексика жаргону поповнюється з допомогою запозичень з інших мов, але більшість її створюється шляхом переоформлення, а частіше – переосмислення загальноновживаних слів» [1].

І.Б. Голуб характеризує жаргонну лексику, яка "завжди використовується для позначення понять, які в загальнонародній мові вже мають найменування" [3]. Значення жаргонізму в більшості випадків досить широке і залежить від контексту. Часто виразність жаргонної лексики сприяє переходу слів у загальноновживану лексику, не пов'язану суворими літературними нормами. Велика кількість жаргонних слів, що використовуються всіма верствами населення, можна віднести до жаргонізму лише з точки їх походження, а в момент вивчення вони вже ставляться до просторіччя.

Поява та вживання жаргонних слів сприймається як явище, яке може мати негативний вплив на розвиток суспільства та рідної мови.

У світі жаргонізми розцінюються як відхилення від норм літературної мови. Нерідко можна зустріти тезу про те, як жаргона лексика впливає на мовлення, і зокрема, на мовлення молоді. У зв'язку з частим використанням жаргонізмів у мові можна простежити падіння рівня грамотності серед молоді. Молодь, перебуваючи під впливом телебачення, радіо, музики, створює свою мову, використовуючи жаргонну лексику, яка є протилежністю нормам літературної мови.

До традиції, що склалася ще в ХІХ столітті, вивчати жаргони професійної спрямованості додаються нові, соціально-вікові жаргони. Причому якщо провести кордон між професійним жаргоном та загальнонаціональною лексикою нескладно, то визначення рамок соціально-вікових жаргонів є непростю справою.

Одним із найпомітніших явищ у лінгвістиці слід визнати неодноразові, часто дуже серйозні, спроби вчених вирішити проблему так званого «жаргону», суть і походження якого неясні та суперечливі. Досить хоча б поверхневого ознайомлення з літературою, щоб зрозуміти, наскільки гострою завжди була проблема, що розглядається в цьому дослідженні.

Жаргон часто вважається порушенням норм літературної мови і виражається дуже експресивними та іронічними словами, які служать для позначення предметів, про які говорять у повсякденному житті.

Жаргон складається зі слів і фразеологізмів, які виникли і спочатку використовувалися в певних соціальних групах і відображає цілісну спрямованість цих груп.

Щоб розібратися в різноманітності сучасних визначень явища «жаргон», а також визначитися з одним, придатним для даного дослідження, варто, перш за все, вивчити його етимологію, простежити еволюцію цього поняття та розглянути наукові підходи до визначення поняття «жаргон».

Характерною особливістю жаргону В.М. Ярцевої, що відрізняє його від інших груп лексики, є його швидка мінливість, що пояснюється зміною поколінь і соціальними умовами функціонування цього типу лексики.

Жаргоном вважається свідоме і цілеспрямоване використання елементів з літературна норма в розмовній мові з чисто стилістичною метою: створити ефект новизни, незвичності, відмінності від загальноновизнаних зразків, відобразити певний настрій мовця, додати конкретики, жвавість, виразність, стислість, образність виразності. Досягненню цих цілей допомагають такі засоби, як метафора, метонімія, синекдоха, евфемізм, літота. Цю точку зору поділяє більшість дослідників.

За словами Л. Антошкіної, суспільство оцінює жаргон як неофіційний різновид розмовної мови. Коло усного спілкування, яке об'єднує значну кількість людей, характеризується ознаками, відмінними від норми [1].

За визначенням Л. Ставицької, жаргон – це відкрита система нецензурних слів, стилістично низьких лексичних і фразеологічних одиниць, які виконують оцінну, експресивну та евфемістичну функції [10].

В. Чорнобай зазначає, що жаргон – це набір спеціальних слів або нових значень уже існуючих слів, що вживаються в різних групах людей (професіонали, громадськість, вікові групи тощо) [2].

За словами О.Штепуляк, «жаргон — це історично сформований, але досить неоднорідний і нестійкий пласт специфічної лексики і фразеології, який притаманний професійній, соціальній чи іншій обмеженій особливій групі населення, має чітке емоційно-експресивне забарвлення і використовується для творення ефекту новизни, передає певний настрій мовця, надає висловленню конкретності, точності, виразності та жвавості, а також використовується для уникнення штамів і штамів літературної мови» [9].

Вчений спирається на думки відомих дослідників жаргону: Г. Менкена, В. Хомяков і Е. Партрідж виділяють такі особливості жаргонної лексики:

- жаргон – загально розповсюджена категорія, яка знаходиться поза межами загальноприйнятих мовних норм і діалектів національної мови;

- «тривалість життя» жаргонних одиниць може бути різною залежно від специфіки їх утворення та факторів існування;
- в основі жаргону, з одного боку, закладено шар специфічної лексики та фразеології професійного мовлення та сленгу кримінального світу, а з іншого — шар узагальнених і загальнозрозумілих емоційно-емоційних виразів, експресивна лексика і фразеологія нелітературної мови;
- жаргон — це свідоме й навмисне використання мовцем елементів загальнолітературної норми в розмовній мові із суто стилістичною метою: створення ефекту новизни, незвичайності, відмінності від загальноновизнаних зразків, передача певного настрою мовця, надання художнього характеру. конкретність висловлювання, жвавість, виразність, точність, стислість, образність, а також уникнення штампів і кліше;
- за допомогою жаргонних виразів у мовлення вносяться окремі елементи мовної гри;
- фамільярне та емоційне забарвлення багатьох жаргонних слів і виразів відрізняється великою різноманітністю відтінків.

Залежно від контексту та відбору жаргонної лексики мова мовця може набувати більш гумористичного, іронічного, глузливого, принизливого, грубого і навіть вульгарного характеру [5].

Жаргон часто розглядають у так званому психологічному аспекті як продукт індивідуальної мовної творчості представників певних соціальних і професійних груп, необхідний для мовного вираження суспільної свідомості людей, що належать до тієї чи іншої групи суспільства.

У синтезі опису ситуації з одиницями жаргону та знань іспанської молоді часто виникають теми її створення. Кожне слово, яке приходить з-за кордону, тлумачиться відповідно до вимог української мови, тобто підпорядковується українській граматиці, збагачується новими компонентами (суфіксами, префіксами тощо), а іноді й переосмислюється.

Л. Захарова та А. Шуваєва виділяють 2 групи зовнішніх позик:

- транслітерація: передача іншомовних слів відповідно до їх написання мовою оригіналу шляхом заміни літер одного письма літерами іншого". Слово виступає в жаргоні приблизно в тому ж вигляді й значенні, що й у мові оригіналу. Наприклад, рівень (level) - рівень; менеджер – 1) студент спеціальності «Менеджмент»; 2) менеджер.

- гібридизація: жаргони утворюються додаванням українського суфікса, префікса чи закінчення до іншомовного кореня (старий, гугл). При цьому значення іншомовного слова з мови-джерела часто дещо змінюється [6].

Фіксація досить продуктивна і найпоширенішими суфіксами для іменників є: -ух- (степуха, житуха, заліпуха), -ота (алькота, первота), -щик (подарунок), -ач (робітник), -лово (кидалово). , -на (зачіска, зачіска).

Утворення прикметників характеризується суфіксами типу -ів, -н-, -ськ- (чумний).

Метафоризація. Утворені таким чином нові сленгові слова є результатом переосмислення слів літературної мови. За допомогою асоціативного зв'язку між словами виник жаргон з новим значенням, наприклад айболить — антивірусна програма; бомба - дівчина або заздалегідь підготовлена відповідь на іспиті; ваніль: чутлива і романтична людина; ковбаса - ручна поклажа, сумка; вогонь — позитивна характеристика чого-небудь; качалка – тренажерний зал тощо.

Метафоризація дає змогу «прикрити» й облагородити звучання грубих і вульгарних слів (трахтибедох, удар). У студентському жаргоні більшість лексичних одиниць спрямовані на досягнення комічного ефекту, наприклад, лінійка — ледар; Мазда - особа з зарослими бровами, що нагадує емблему автомобіля «Мазда».

Усічення. Цей спосіб жаргонного словотворення використовується для скорочення складних слів чи сполучень слів, економії часу й мовних зусиль, а іноді й для змови. Шиза - шизофренія, алк - алкоголік, агр - агроном, фра - фізкультура, ГІСТ - гістологія, мікро - мікробіологія.

Кореневе складання: ватокат - людина, яка нічого не робить або займається марною, ледачою справою; Brainiac: людина, яка докучає комусь нав'язливими питаннями чи поведінкою, набридлива особа; Хо-стиль – це стиль одягу, близький до спортивного.

Скорочення (повне або часткове). Нові жаргонні одиниці також утворюються шляхом додавання усічених сегментів або усічених сегментів і цілих слів з вихідної фрази.

Гра слів, звуків (або каламбур): фонетична схожість слів із власними іменниками або експресивними словами, які легко запам'ятовуються. Наприклад, пошта - mlo, ICQ - aska, клавіатура - klava, hokeino (окейно - окей). Або схожість у звучанні та часткова функціональна схожість: мерин – мерседес.

Фонетична імітація лайливих слів: Толкініт — це людина, яка захоплюється творами Толкіна. Перестановка звуків також є одним із засобів цього способу словотворення.

Метатеза (перестановка звуків або складів): Опечатка — це помилка. Фонетичний каламбур: «Землеїди» — вчені ґрунту (в даному випадку відсутності звуку) [6].

Інший вид скорочених жаргонних слів передбачає видалення зі слова всіх голосних, але набір приголосних букв залишається зрозумілим. Наприклад, MSG – повідомлення або GD – добре, RLY – дійсно (крім голосних скорочуються також подвоєні приголосні).

Що стосується жаргону в інтернет-мові, то слід сказати, що ці аббревіатури виникли в чатах і смс-повідомленнях, але деякі перейшли в усне мовлення та українську мову, наприклад, ха-ха-ха - LOL - laughing out loud буквально - я сміюся вголос , ROFL – rolling on the floor laughing – кататися по підлозі від сміху.

Жаргонні слова також скорочуються за допомогою символів і цифр. Наприклад, HOHO: hug and kiss (де X — губи, складені бантиком, а O — обійми) [8].

Жаргонні слова, які вживаються роками, стають настільки популярними, що входять у активне вживання. Слід пам'ятати, що жаргон і розмовна мова не використовуються в спілкуванні з колегами, високопоставленими особами, а також на офіційних зустрічах або конференціях. Жаргон використовується для уникнення типового звикання до шаблонних фраз, що допомагає уникнути стандартного повсякденного життя.

Таким чином, можна стверджувати, що етимологія терміна «жаргон» ще до кінця не розкрита і становить одну з проблем лінгвістики. Незважаючи на свою популярність, «жаргон» наразі не має термінологічної чіткості. Варто також відзначити наявну неоднозначність у трактуванні досліджуваного явища у вітчизняній та зарубіжній лінгвістиці, необхідність суспільно-мовної практики у вивченні теоретичних і практичних проблем жаргону та перспективи пошуку методів і прийомів його перекладу.

Суперечності у визначеннях жаргону стосуються насамперед обсягу терміна «жаргон». Але в питанні про походження жаргону думки майже всіх дослідників збігаються і вважають, що жаргон складають слова, протиставлені словам офіційної, загальноприйнятої літературної мови. Жаргони цілком розуміють лише представники тієї соціальної чи професійної групи, яка ввела в обіг дане слово чи вираз, що з часом увійшли у загальний вжиток.

Виходячи з вищевикладеного, «жаргон» можна розглядати як соціолінгвістичне явище, виникнення якого зумовлене взаємодією певних соціальних і професійних груп, у результаті чого сформувався пласт нелітературної розмовної лексики. формується, відображаючи особливості мови різних верств суспільства, характеризується яскравим емоційно-оцінним забарвленням і експресивністю, вживається в конкретних комунікативних ситуаціях і входить у контекст загальноприйнятої літературної лексики.

1.2. Концепція жаргону в сучасній лінгвістиці

Професійний жаргон не слід плутати зі спеціалізованими субмовами, які виділяються в чітку термінологічну базу в певній професійній сфері [1]. Професійні жаргони лексико-стилістично неоднорідні, характеризуються суперечливістю та швидкістю взаємозамінності загальнонародної лексики. Лексико-семантичний склад професійної мови є однією з її ключових ознак, поряд із рівнем інформативності та некодифікованістю вживаних лексичних і фразеологічних одиниць. Мовні засоби, що застосовуються в конкретних професійних сферах, можна представити як систему, де всі поняття пов'язані між собою логічними відносинами підпорядкування та узгодження.

Багато лінгвістів [5] розглядають професійну мову як терміносистему, ядром якої є термінологія. Така система також включає в себе професійний жаргон, оскільки він позначає поняття, пов'язані зі сферами діяльності, що швидко розвиваються, і ще не співвіднесені з будь-якими офіційно визнаними позначеннями. Знання професійного жаргону та соціокультурних факторів сприяє виключенню типових помилок і непорозумінь у спілкуванні з носіями мови, тому останнім часом дослідники приділяють пильну увагу некодифікованій лексиці. У сучасній лінгвістиці терміном «жаргон» називають слова та вирази, що відносяться до певної професії чи заняття [6].

Професійне спілкування зазвичай описується як нейтральне з точки зору лексики, яка використовується в його створенні. Ділові партнери, як правило, уникають емоційної лексики, метафор та ідіоматичних виразів, оскільки ділова діяльність неминуче накладає обмеження на мовленнєву поведінку людей.

Іспанський професійний жаргон - це соціальний діалект, який відрізняється від стандартної іспанської мови тим, що в ньому використовуються специфічні лексичні та фразеологічні одиниці та передбачається більш високий рівень експресивності. Представники однієї

професії можуть за допомогою професійних жаргонів називати особливі явища, які не мають певної назви в загальній лексиці. Професіоналізми — це стилістично нестандартні синоніми термінів, що уточнюють фрагменти певної професійної сфери, які раніше не мали назв, але не належать до вузькоспеціальної термінології. Проте це розгорнуті неофіційні назви особливих явищ і професійних понять, що мають експресивно-стилістичне забарвлення і вживаються в усному мовленні людей однієї професії.

Зміни словникового складу мови пов'язані зі змінами в житті суспільства: науково-технічний прогрес зумовив масштабні процеси, пов'язані з «термінологізацією» мови. Відбулося стрімке зростання важливості людських фокус-сфер і, отже, викликає інтерес до професійного спілкування. Нові реалії привносять у професійну мову власні поняття, тому в мові з'являється багато спеціалізованих слів для різних наукових понять і предметів. Коли жаргонні словникові одиниці переходять з одного жаргону в інший, вони можуть зазнавати змін як за змістом, так і за формою, а також виступати компонентами словосполучення [7].

У діловому спілкуванні не можна нехтувати професійним жаргоном, оскільки він виконує специфічну функцію, відмінну від тієї, яку виконують термінологічні одиниці.

Деякі дослідники припускають, що професійні жаргони в основному використовуються в неформальному середовищі як частина розмовного мовлення, що охоплює професійні теми, при цьому предметно-специфічні лексичні одиниці використовуються в офіційних умовах як в усній, так і в письмовій формах [8,9]. Професійні жаргони можуть використовуватися тільки фахівцями, які працюють у тій же професійній сфері, якщо предмет розмови не виходить за рамки конкретної професійної тематики.

Кількість таких слів у рекламній сфері значно зростає. Це пов'язано з тим, що реклама спрямована на те, щоб стати зрозумілішою для будь-якої аудиторії. Чим частіше порушуються комунікативні норми, тим більше уваги приділяється рекламному жаргону. За допомогою жаргонізму легше

реалізувати експресивну та комунікативну функції. Професійне спілкування вимагає кодифікованої мовної системи. Однією з яскравих рис сучасного професійного дискурсу є схильність до використання професійного жаргону.

У наш час зустрічається змішання розмовного, публічного та професійного стилів мови. Проте обмеженість тем та учасників професійного дискурсу впливає на вибір лексичних засобів. Професійна тематика стала причиною використання професійного жаргону бізнесменами частіше, ніж професійної термінології.

Професійний жаргон завдяки своїй вузькій спрямованості, експресивності, лаконічності та неординарності допомагає встановити дуже тісний контакт між діловими партнерами. Професійний жаргон, як правило, дуже метафоричний за своєю природою. Несучи різноманітні функції та значення, метафора передбачає широкий спектр інтерпретацій. Метафоричний перенос може базуватися на схожості, підкресленій у контексті різних ознак, таких як колір, звук, форма, фізична дія, відчуття, розмір, час, смак, запах, атрибут тощо.

Метафоричний перенос розглядається як один із ключових засобів у породженні іспанського професійного жаргону, який виконує ряд функцій у діловому дискурсі, позначає нові конкретні явища наявними номінаціями, образно пояснює спеціальні терміни, робить мовлення більш емоційним і виразним. Метафора не передбачає буквального сприйняття, тому вона невіддільна від контексту.

Питання мовної ідентичності тісно пов'язане з питанням методології дослідження. Основною передумовою сучасних досліджень мовної ідентичності є розуміння цього феномену як конструкції, що формується внаслідок впливу різноманітних когнітивних механізмів самоідентифікації та комунікативних стратегій самопізнання. Сьогодні дослідження ідентичності є не лише сферою філософії, соціології, психології та культурології; це також досить актуальна проблема в сучасній лінгвістиці і пов'язана з розвитком сучасного суспільства і гуманітарних знань.

Говорячи про мовну ідентичність, необхідно розуміти, які мовні засоби та конструкції сигналізують про актуальність різних моделей ідентичності, іншими словами, яке слово чи словосполучення може стати маркером ідентичності. Мова є інструментом сприйняття своєї та чужої культури. Професійне спілкування розширює культурний кругозір і пізнання світу. У своїх спробах подолати етноцентризм (який неминуче виникає під час порівняння культур) деякі лінгвісти використовують мовні універсалиї, які можна визначити як слова, що вживаються у професійній мові [12].

Сама можливість використовувати ці універсальні засоби здається ідеальною. Однак, коли в центрі уваги потрапляє реальна комунікація, порівнювальному аналізу зазвичай підлягають дві культури: власна та чужа. Але таке зіставлення призводить до свого роду компромісу – міжкультурної комунікації, яка, у свою чергу, сприяє прояву власної ідентичності.

Мова є одним із найважливіших засобів, які допомагають людям звикнути до своєї та чужої культури, усвідомити свою особисту ідентичність. Люди, які розмовляють кількома мовами, мають можливість розширити свій культурний кругозір і налаштуватися на кілька культур, що зрештою сприяє їхній самоідентифікації [14].

Яскравою особливістю сучасного професійного спілкування є тенденція до рясного використання професійного жаргону, при якому розмовний, публічний і ділово-професійний реєстри зливаються в одне ціле. Слід зазначити, що сьогодні межі між різними реєстрами стають дедалі розмитішими. Професійний жаргон робить як розмовну, так і письмову мову більш привабливою, що головним чином пов'язано з її виразністю, стислістю та нетрадиційністю. Лексичні та фразеологічні одиниці професійного жаргону – це стилістично знижені синоніми літературознавчих термінів.

1.3. Властивості жаргону

Жаргонна лексика - це слова, характерні для мовлення соціальних груп людей, об'єднаних спільністю інтересів, занять, становищем у суспільстві, віком [1]. У жаргонній лексиці виділяють три поняття: "жаргон", "арго", "сленг". Вони взаємозамінні, але мають деякі відмінності. Жаргони є засобом спілкування щодо відкритих груп людей, об'єднаних спільністю інтересів, звичок, занять тощо.

У сучасній мові існують молодіжний жаргон, табірний жаргон (використовується у місцях позбавлення волі), професійні жаргони (наприклад, жаргон програмістів), жаргони людей, пов'язаних за інтересами (жаргон мисливців, філателістів жаргон) та інші. Слово сленг було запозичене з англійської мови, в якому воно мало первісне значення – «мова молоді» (наприклад, сленг хіпі, бітників – представників молодіжних течій 60-х рр. ХХ ст.), або означало «професійний жаргон якоїсь нової, активно сфери, що розвивається» (бойфренд, дансинг і т. д.) [2].

Дуже популярний сьогодні молодіжний жаргон, яким користуються, в основному, студенти, молодь, що вчиться. Такі жаргонізми зазвичай мають синоніми у загальноживаній мові: шпори – «шпаргалки», гурток – «гуртожиток», хвіст – «академічна заборгованість», півень – «відмінно» (оцінка), вудка – «задовільно». Вивченням цього пласта лексики займається соціолінгвістика. Соціальна лінгвістика - наукова дисципліна, що розвивається «на стику мовознавства, соціології, соціальної психології та етнографії та вивчає широкий комплекс проблем, пов'язаних із соціальною природою мови, її суспільними функціями, механізмом впливу соціальних факторів на мову і тією роллю, яку відіграє мова в житті суспільства» [3].

Висновки до розділу 1

Отже, аналізуючи визначення науковців, на нашу думку, жаргон – це варіативний, емоційно забарвлений вид лексики, який використовується обмеженим колом людей, об'єднаних спільними професійними, соціальними чи іншими інтересами.

Причиною утворення нових жаргонних одиниць і переосмислення старих, як правило, є бажання молодих людей більш яскраво й емоційно висловити своє ставлення до описуваної теми чи події, дати свою оцінку тому, що відбувається.

РОЗДІЛ 2. ПРАКТИЧНИЙ АНАЛІЗ ЖАРГОНІВ

2.1. Функції жаргону

Спорідненість інтересів учасників групи є важливим фактором у появі окремого різновиду сленгу. Незважаючи на те, що кожна група має свої особливості лексичного вираження, загалом функції, ознаки та типи словотворення для всіх груп однакові. Як і інші соціальні діалекти, жаргон груп використовує фонетичні та граматичні засоби національної мови, при цьому кожна група додає свої специфічні лексеми, пов'язані з ідеологією групи, які виконують переважно ідентифікаційну функцію.

1. Різні типи скорочень: *relé* (фільм), *Corto* (короткометражний фільм), *mani* (демонстрація), *depre* (депресія), *cléta* або *bicé* (велосипед).

2. Багата синоніміка. Однак слід зазначити, що семантичні класи синонімічних назв досить обмежені. Це, наприклад, поняття, які часто використовуються і важливі для молодіжної спільноти. Наприклад, ряд синонімічний до друга, товариша: *sabra*, *horo*, *rap*, *compañero*, *anzuelo*.

3. У переважній більшості випадків, коли йдеться про жаргон, люди звертаються до тих лексичних одиниць, які стилістично знижені. Саме через це виникає нерозуміння молодіжної субмови, її заперечення, що водночас провокує вживання не лише цих лексем, а й перехід до обценної лексики, що є цілком закономірним. Окремі слова та вирази вживаються не лише в негативному, а й у позитивному значенні: *sojonado*, *asojonante*, *soñazo*, *soña*, *por sojones* [19].

4. Фразеологія. Жаргон тяжіє до образів, які найбільш яскраво проявляються в ідіомах.

Тематика спілкування студентів широка, але є чітко виражене оригінальне утворення, виробниче ядро, яке включає такі умовні групи:

1. Назви посадових осіб у сфері освіти: *profe* (вчитель), *compri* (одногрупник);

2. Імена вчителів-предметників: *raganini* (учитель музики), *socoloso*, *risakoso* (учитель психології), *biga* (учитель біології);

3. Назви, що вказують на статус студента або його професійно-освітню адресу: *moso*, *rap* (студентка I курсу), *micrabo* (студентка біології), *espana* (студентка факультету іспаномовної філології);

4. Предмети, пов'язані з навчанням: *boli* (ручка), *chor* (рубати) [16].

Зміна семантики кримінального жаргону являє собою нейтралізацію тем, пов'язаних із кримінальною діяльністю. Не змінюючи семантики кримінального жаргону, носії молодіжного жаргону переважно запозичували позначення предметів і дій: частин тіла людини; гроші; транспорт; пияцтво; статеві відносини; міліція; державна зрада.

Оскільки навчання навичкам роботи з комп'ютером є обов'язковим у всіх навчальних закладах, то цілком зрозуміло, що молодь активно вживає перш за все таку термінологію. Використання жаргону сприяє досягненню статусної рівності та скороченню дистанції у спілкуванні.

Для іспанців футбол – це не просто спорт, це культура, гордість, навіть, подекуди, релігія, тому багато футбольних номінацій працюють у дискурсі іспанських студентів: *fan* (фанат), *richichi* (гравець, який забив гол, найбільше голів у сезоні).

2.2. Формування молодіжного жаргону в іспанській мові

Мова молоді можна визначити як свого роду колаж, що обумовлено різноманітністю лінгвістичного матеріалу, що використовується для його створення: запозичення, семантичні зміни та переосмислення, фонетичні асоціації, морфологічні новоутворення тощо. Незважаючи на те, що існують

певні критерії для визначення джерел поповнення молодіжного жаргону, практично неможливо охопити всю його різноманітність.

Молодіжний жаргон підпорядковується загальним принципам існування. По-перше, це рухливий мовний пласт – покоління молодих людей змінюються через кожні п'ять-дев'ять років, а разом з ними змінюється і жаргон. «Модні» слова часто швидко забуваються, але деякі жаргонні слова та вирази можуть вживатися протягом тривалого часу. Потім вони можуть стати настільки відомими, що вийдуть за рамки цієї соціальної групи та увійдуть до складу загальноживаної нейтральної лексики.

Мовні засоби молодіжного жаргону служать найменування загальновідомих предметів і явищ і використовуються молоддю затвердження своєї індивідуальності; з іншого боку, молодіжний жаргон визначає також належність до певної соціальної групи. Варто також відзначити, що молодіжний жаргон не є повністю однорідним, а є набором мовних явищ, манерою мови, властивою широким колам молодих людей, метою яких є прояв солідарності та приналежності до певної вікової групи. Вибір тих чи інших мовних засобів залежить від світогляду певного молодіжного руху, від належності до тієї чи іншої соціальної групи, від комунікативного контексту тощо.

Більшість дослідників молодіжного жаргону зазначає, що характерними рисами мови молоді є її просторіччя, неформальність, емоційне забарвлення, експресивність, мальовничість образів, багатство та несподіванка асоціацій. Досліджуючи іспанський молодіжний жаргон, насамперед, можна виділити смислові зрушення та переосмислення. Багато жаргонних слів не було створено спеціально, вони вже існували в мові з іншими значеннями як частина загальноживаної мови. Примітним у цьому випадку є те, що молоді люди звертають увагу на певні зв'язки та схожість між предметами та явищами, використовуючи метафору чи метонімію як джерело поповнення свого вокабуляра.

Часто жаргонова лексика будується на аналогії з певними тваринами чи птахами. Метафоричні найменування тварин поєднують у собі і виражають дві реальності – природу та людину – в одному образі. Вони приписують людині етичні, психологічні та соціальні характеристики поведінки. Так, наприклад, *catorra* в іспанському молодіжному жаргоні означає балакучу людину, а буквально це слово означає «маленький папуга», тобто птах, який вміє повторювати за людьми їхні слова, не усвідомлюючи сенсу цих слів і робить це постійно, не вмовкаючи.

У багатьох випадках подібні метафоричні номінації носять іронічний відтінок: *operación gamba ir en zapatobús* (a pie), *salir de cacería* (a ligar), *estar colgado* (referido al amor o al vicio), *lámparas*, *faroles* (ojos), *antenas*, *pantallas*, *sopladores* (orejas) [20].

Часто основою створення нових лексичних одиниць стає колірна аналогія, як наприклад, *chocolate* у *mierda* (*hachís*). В інших випадках цілий ряд метафор ґрунтується на одному образі-поняття. Як, наприклад, у випадку з тим, хто перебуває під впливом наркотиків: *е en un viaje, está colocado* у *sufre alucinaciones, es decir, alucina*.

Характерною рисою іспанського молодіжного жаргону є зміна регістру з евфемізму на дисфемізм. В даному випадку табуїрована суспільством лексика, будучи денотатом певних предметів та явищ, має інший предмет референції, що не має відношення до об'єкта номінації. Як зазначає Родріґес Гонсалес, у цьому виборі молоді люди не тільки уникають евфемізму, але й навмисне шукають дисфемізм і будь-яке слово, що сприяє наданню промови зневажливого або гумористичного тону, незважаючи на те, що у багатьох даних лексичних одиниць є евфемізми, як, наприклад, *jolín* замість *joder*, тощо. Як наслідок, подібні дисфемізми виконують подвійну експресивну функцію: з одного боку вони передають емоційний стан того, хто говорить (роздратування або невдоволення), з іншого боку, допомагають ідентифікуватися в компанії, позначити соціальну групу, до якої належить той, хто говорить: “*Estoy ya hasta los cojones a ver listas para que nunca salgan*

mis notas”, “... Es el puto Matanzo el que lo jode todo”, “Pero no os descojonéis” [18].

Менш частотними, проте, досить уживаними є зміни значення лексичних одиниць, не заснованих на семантичних асоціаціях, такі як, наприклад, такі фонетичні асоціації: *soy vikingo no repito un domingo, soy berbereocho porque solo me falta el estrecho*; або інтерпретація аббревіатур: *Adidas (asociación de idiotas dispuestos a suicidarse/ suspender)* о *PCE, (pequeños cabreados y esparcidos)*.

Іспанський жаргонний вокабуляр активно поповнюється за рахунок традиційних способів словотвору літературної мови, а саме афіксального. На морфологічному рівні найбільш продуктивними є лексичні одиниці, утворені за допомогою суфіксів *-ado/a, -ero, -ón*, які в багатьох випадках мають кумедну та гумористичну конотацію: *alborotada (mujer que le gusta demasiado a los muchachos), hartada (almuerzo) y pintorrejiada (muy maquillada), chorrada (bobada, tontería), pasada, flipada (algo sorprendente, excesivo), monada (persona o atractiva y encantadora), ennotado (drogado), tostado (flaco); cagadero (retrete), loquero (psiquiatra), fotero (el que hace fotos), noviero (novio), motoro (motociclista), bichón (individuo alto), rocon (hombre soltero entrado en años), ganchón (nariz grande), moscón (el que molesta), soplón (individuo muy fumador) y jodión (persona molesta), botellón, bajón, subidón*.

В іспаномовному молодіжному жаргоні також можна виділити іменники та прикметники, утворені за допомогою суфіксів *-ata, -eta, -ota, -ete*: *cubata, bugata, ññato, drogata, pegata, ordenata, drogata, rojata, sodata, jubilata, tocata, fumeta, porreta, pasmarota, pinchota, polvete, rollete*. Як стверджує Касадо Веларде, суфікс *-ata* є найпродуктивнішим в іспанському молодіжному жаргоні. Цей суфікс є характерним для злочинного жаргону і, найімовірніше, саме з цього жаргону він був запозичений молоддю [19].

Серед префіксального способу словотвору найчастішим у мові молоді є вживання суфікса *super-*, який замінює чудовий ступінь *muy + adjetivo* о *-ísimo*, як, наприклад, у таких словах: *superinteligente, superinteresante,*

superlargo, supergrande, supersimpático, superfeo, і так далі. Як відзначають Ернандес Торіб'йо і Вігара Таусте, в іспанському молодіжному жаргоні також досить часто можна зустріти різні усічення, які, як правило, є виразом симпатії, невимушеності, близькості співрозмовників та приналежності до певної групи. В даному випадку йдеться не про загальноновживані скорочення, характерні для розмовної мови взагалі, такі як, наприклад, *cole*, *bici*, *mili*, *tele*, *pelé*, а про властиві виключно молодіжний жаргон: *anfeta*, *masoca*, *gasota*, *trapis*, *pasti* та утворені за допомогою аглютинації або еліпсису *finde* (*fin de setmana*) у *bonri* (*buen rollo*), *fer un simpa* (*un sin pagar – irse sin pagar un restaurante*), *munipa* (*policía municipal*).

Родрігес Гонсалес виділяє також ще одну характерну особливість іспанського молодіжного жаргону - його особливу дієслівну систему: більшість перехідних і неперехідних дієслів утворюється за допомогою закінчення *-ar* і, крім того, всі дієслова іспанської мови, утворені за допомогою деривації, набувають форми першого відмінювання: *jalar* (*irse*), *abombar* (*rechazar*), *chingar* (*avergonzar*, *divertirse*) *monchar* (*comer*), *pirarse* (*irse*), *despelucarse* (*despeinarse*), *putearse* (*enojarse*), *cabrearse* (*enfadarse*).

З іншого боку, іспанському молодіжному жаргону притаманне широке вживання лексичних запозичень, особливо з англійської. Оскільки молодіжний жаргон завжди сприймає щось нове та популярне, велика кількість транслітерованих, асимільованих і навіть перекладених слів у ньому є природною. Деякі запозичення могли б розглядатися як денотативні або необхідні, оскільки вони є словами, для яких немає лексичних відповідностей в іспанській мові: *el videoclip*, *freaky*, *tunera*. Так, наприклад, *freaky* походить від англійської *freak* і використовується для номінації людей, які мають екстравагантні, незвичайні захоплення, смаки або одяг. Цей термін використовується для характеристики тих людей, які бажають виділитися з натовпу і тому привертають увагу інших своєю дивною та незвичайною поведінкою.

У свою чергу, *tunera* походить також від англійського терміна *tuning*, і також характеризує людей, які носять екстравагантну або виходить за рамки загальноприйнятого одягу за аналогією з тюнінговими машинами. Однак слід відзначити і широке вживання іспанською молоддю іноземної лексики, що має іспанські еквіваленти: *family*, *money*, *luck*, *glamur*, *supermanes*, а також лексичну деривацію за допомогою іноземних суфіксів, таких як *-ation*, *-ing*, *-eitor*: *comunication*, *edredoning*, *nomineitor*, etc. Так, дієслово *flipar* (se) та його похідні *flipante*, *flipe*, *flipado* походить від англійського *flip* (ударити, повернути, підкинути, струсити) набула в Іспанії широкого поширення серед молоді як синонім жаргонізму *alucinar*, причому це значення було взято не з нормативної англійської мови а з молодіжного жаргону, де *flip* означає втратити контроль.

Перше значення цього дієслова RAE визначає як «перебувати під дією наркотиків», тому воно може позначати подив, несподіванка (*por lo de alucinado*) або щось, що виявляється неймовірним, неправдоподібним [17].

Ще одне значення дієслова *flipar* - подобається: "*me flipan las motos*". Крім іноземних запозичень, іспанський молодіжний жаргон характеризується широким використанням неологізмів, якісних прикметників, іменників, стійких словосполучень, і насамперед дієслів: *pallar* ('el móvil que marca mal), *estar pallaao* ('estar para allá), *pajarse*, *pisonearse*, *echar la peta* (la bronca), *columpiarse*, *tirarse el folio*, *chinarse*, *quedar tuti*, *ansiarse*; *la dieta del cucurucho*: *comer poso* у *follar mucho* або так званих гібридних форм: *porfaplis*, *flipotear*, *person* (como *personatge* у *no como persona*).

У галузі лексики та стійких словосполучень цікавим є їх емпатичне та гіперболічне вживання. До цієї категорії належать прикметники та прислівники, метою яких є інтенсифікація якості або кількості. З метою посилення позитивного акценту іспаномовна молодь вдається до використання інтенсифікуючих прикметників і прислівників (серед них є безліч термінів табу): *flipante*, *guay*, *superguay*, *mazo*, *de cojones*, *super*, *superfenomenal*, *a tope*, *un pasote*, *un huevo*, etc., такі вирази як: *ser guay*, *ser la*

hostia, ser la polla: "Menos mal que tengo una novia cojonuda con la que me voy a casar...", "Has visto eso? Es acojonante", "...El juez detrás dándole luces pero el tío ahí, pasando a tope".

Деякі інтенсифікатори мають негативну конотацію: una chorrada, chungo, puto, jodido, del carajo, de la hostia, merda, ser un coñazo, ser una merda: "Cada vez las cosas se ponen más chungas, "Venga, que el Herre y tu colega estarán ya de mala hostia", "Marta: Esto es una mierda. Me había salido bien, tía, te juro que me salió de puta madre". У свою чергу досить уживаними є дієслова alucinar, flipar y molar, з яких останній часто інтенсифікується: mola mogollón, mola mazo, mola que te cagas та ін: "...porque mi viejo es vallecano, con c, como dice, que lo de la k es de anteayer, y eso que a mí lo de la k me mola un huevo..." [19].

Для того щоб висловити абсолютне заперечення, в іспанському молодіжному жаргоні часто використовуються такі фрази, як: ni de coña o ni a hostias: que para nada pero ni de coña, vamos".

Крім різних типів фразеологічних одиниць, характерних для загальноновживаної розмовної мови, в іспанському молодіжному жаргоні використовується велика кількість тільки йому властивих фразеологізмів: no comerse un rosco a algú (enloquecer, olvidar), tener poca sesera, ser un panoli, tonto del culo, pringado (persona con poca capacidad intelectual), coger una mona, pillar un ciego (una borrachera), no tener ni chapa, no tener ni puta idea (no saber nada), estar hasta los cojones, estar hasta los mismísimos (eufemismo), estar hasta la bola, estar hasta el culo (estar harto), ser un plasta (persona que molesta o fastidia), dar la coña (molestar), hincharle los cojones a alguien (perder la paciencia), estar pirado, estar mal del tarro, estar grillado (persona que está loca) por culo (frase de rechazo), estar як un tren (persona muy atractiva), tallar el rollo (cambiar, para el tema, la actividad), ser tonto del culo (bobo, necio), і так далі.

Вживання ненормативної лексики та лайливих слів, на думку Родрігеса Гонсалеса, завжди було досить властивим для розмовної іспанської мови, насамперед для чоловіків, а у випадку з молоддю дане явище стає більш

виразним і широко використовується. Йдеться в цьому випадку про лексику та стійкі вирази сексуального характеру: *cabrón*, *cabronazo*, *puta*, *mariconazo*, *joder*, *cojones*, *coño*, *culo*, *mierda*, *gilipollas*, *agilipollado* і так далі.

Багато з цих лексичних одиниць зазнали процесу десемантизації і перейшли в розмовну мову як звичайні слова-паразити або вигуки, які сприймаються як свого роду знаки прояви емоційного стану мовця. Такі лексичні одиниці, як *puto/a*, *sono*, *mierda*, *hostia*, *cojones* можуть вступати в різні синтагматичні відносини: *¿on coño me has dejado? No sé com merda se jodio el cable, don't si no compartes conmigo las cosas no sé Qué cojones quieres que te diga*”, “...і яко *cojones* se pot fer así una revolución...”, “...que no sé a qué coño venían, aparte de merendar por la patilla...”, “Jorge: Joder, si mangas algo por lo menos avisa” [20].

Такі елементи, як *todo el puto día*, *que puta mala sort*, *es la puta veritat*, *una pelicula cojonuda*, *una sala de puta madre*, *con la cara de mala hostia*, *es una resaca del carajo*, *de mierda*, *de los cojones*, також можуть включатися в синтагму як визначення. Можна навести достатню кількість прикладів такого вживання: “Marta: ... Me había salido bien, tía, te juro que me salió de puta madre”, “Israel: Perdona, tía. Lo siento, perdóname. Sóc un bocazas... No tengo ni puta gracia.””.

Ще одним цікавим аспектом молодіжного жаргону є використання вокативу, наприклад: *tronco*, *colega*, *tío*, *maricón*, *cabrón*, *chaval*, *chavalote* і так далі, найбільш уживаним з яких є *tío/a*. В даному випадку лексичні одиниці зневажливої оцінки набувають доброзичливого і доброзичливого характеру: “Israel: ¡Felicidades, maricón! ¡Cumple dieciocho! / Jorge: Vale, tío, que me salpicas”, “Israel: ... Pero Qué maricón que eres, tronco”, “... Qué rape te han dado, colega!”.

У соціолінгвістичних дослідженнях підкреслюється деяка різниця у використанні вокативу відповідно до сексуальної приналежності тих, хто говорить. Так, згідно з Моліном, серед хлопців як вокатив відзначається вживання найчастіше образливої за своєю семантикою лексики як маркера близькості: *tío*, *macho*, *tronco*, *cabrón*, *colega*, *simpático*, *capullo*, *cabroncete*, для

дівчат, мова яких є більш емоційною і якій чужі образливі вирази, що характеризують дружні відносини між чоловіками, найбільш вживаними вокативами є доброзичливі за своєю семантикою лексичні одиниці, такі як: *tía, niña, maја, gіса, guара, tuјer, precіosa*.

Таким чином, молодь є найпродуктивнішою у створенні сучасного жаргону соціальною групою. Це пояснюється тим, що молоді люди є більш відкритими та сприйнятливими до нових тенденцій, до всього іноземного, до бажання виділитися серед однолітків, епатувати, створювати особливу атмосферу зневажливо-іронічного, емоційного, гумористичного ставлення до довкілля, критичне, а іноді навіть нігілістичне ставлення до чогось традиційного і усталеного.

Виникнення та функціонування жаргону визначається потребою цієї соціально-демографічної групи, головною характеристикою якої є перехідний вік, процес становлення особистості, пов'язаний із подоланням певних протиріч.

Висновки до розділу 2

Колись жаргон вважався найнижчою формою спілкування, але багато сучасних лінгвістів вважають, що жаргон є розумним варіантом стандартної мови. Тому досить поширеною є думка, що жаргон створений геніальними людьми, щоб освіжити мову та поглибити її цікавими та яскравими елементами. Представники студентської молоді вміють збагачувати свій словниковий запас різними смисловими відтінками, хоча, мабуть, не замислюються про свої наміри, а просто несвідомо вживають жаргон.

ВИСНОВКИ

Іспанська мова має значний вплив від англіцизмів, сленгової лексики, а останнім часом, завдяки тотальній глобалізації, основним домінуючим ресурсом її формування є комп'ютерні технології та Інтернет. Вплив усного мовлення проявляється у вживанні лексичних одиниць розмовної мови та жаргону, які, незважаючи на негативне значення, використовуються в радіомовленні та на телебаченні, радіо та газетах за своїми експресивними можливостями. ЗМІ спричиняють пасивне засвоєння та поширення сленгової лексики, яку читачі не вживають у повсякденному мовленні.

Мову ЗМІ слід сприймати як новий тип функціонально-стилістичної одиниці, у якій на практиці перевіряються можливі шляхи реалізації загальних тенденцій сучасного мовлення у сфері лексики.

Основними причинами використання медіа-жаргону є бажання вплинути на людей. Використання подібної термінології в окремих випадках продиктовано відсутністю адекватного відповідника в літературній мові. Жаргонізми в тексті сприяють певній «закритості» до одержувача інформації. Так само неформальний стиль спілкування сприяє тіснішим стосункам між людьми. Фонетико-морфологічні та семантичні зміни, що спостерігаються в сленговій лексиці, є результатом динамічних процесів, наявних у мовній системі, які активізувалися з різних причин.

Тому перспективним є те, що практичні результати та теоретичні здобутки дослідження відкривають широкі можливості для подальшого вивчення сучасного жаргону іспаномовних студентів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Белаш, А. В. (2012) *Сленг та його роль у сучасній комунікації* / А. В. Белаш Вісн. Луган. нац. ун-ту ім. Т. Шевченка. Філол. науки. № 9. 12-16.
2. Бігич О. Б., Бориско Н. Ф., Борецька Г. Е. та ін. (2013) / за загальн. ред. С. Ю. Ніколаєвої. К. *Методика навчання іноземних мов і культур: теорія і практика: підручник для студ. класичних, педагогічних і лінгвістичних університетів*: Ленвіт.
3. Бондаренко, К. Л. (2006) *Вивчення українського та англійського сленгу: проблеми термінології* / К. Л. Бондаренко *Наукові записки. Випуск 67. Серія: Філологічні науки (мовознавство)*. Кіровоград: РВВ КДПУ ім. В. Винниченка. 362-369.
4. Врублевська, Г. Й. (2004) *Лінгвокреативні процеси формування молодіжного жаргону* / Г.Й. Врублевська. Вісн. Житомир. держ. ун-ту ім. І. Франка. №14. 186.
5. Гарлицька, Т. С. (2019) *Соціолінгвістичні особливості професійних жаргонізмів (на матеріалі української, російської та англійської мов)*. Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Сер. Філологія. Одеса. Т. 4, № 37.
6. Дзюбишина-Мельник, Н.Я. (2002) *Сучасний жаргон і сучасне розмовне мовлення* / Н.Я. Дзюбишина-Мельник *Наукові записки НаУКМА, Т.20. 14-18.*
7. Дудікова Л., Марлова А. (2018) *ОСОБЛИВОСТІ АНГЛІЙСЬКОГО МЕДИЧНОГО ЖАРГОНУ ТА ОЗНАЙОМЛЕННЯ З НИМ СТУДЕНТІВ ВИЩИХ МЕДИЧНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ ЯК ЗАСІБ МОТИВУВАННЯ ДО ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ*. Молодь і ринок. № 9 (164). URL: <https://doi.org/10.24919/2308-4634.2018.144211>

8. Криворчук, І. О. (2003) *Мозаїка: іспанська мова у творах майстрів оповідання*: [Навч. посіб. для дом. читання] / І. О. Криворчук, А. М. Чернуха. К.: Ленвіт.
9. Мариненко, П.І. (2007) *Лексичні новотвори в сучасній іспанській мові: структурний та семантичний аспекти* : дис. канд. наук: 10.02.05 / П.І. Мариненко.
10. Руденко, М.Ю. (2019) *Арго, жаргон і сленг у європейському й американському мовознавстві: історія і сучасний стан дослідження*: автореф. дис. на здоб. наук. ступ. канд. філол. наук : 10.02.15 - загальне мовознавство; Південноукраїнський нац. пед. ун-т ім. К. Д. Ушинського. Одеса.
11. Свириденко, М.А. (2014) *Особливості соціолекту іспанських студентів* / М.А. Свириденко [Проблеми семантики слова, речення та тексту](#). Вип. 33. 165-172.
12. Складенко, Н.К. (1995) *Як навчати сьогодні іноземних мови (концепція)* Іноземні мови. № 1. 5-9
13. Ставицька, Л.О. (2005) *Арго, жаргон, сленг: Соц. диференціація укр. мови.* / Л.О. Ставицька. К.: Критика.
14. Ткаченко, Л. Л. (2011) *Лексикологія іспанської мови: Курс лекцій для студентів III курсу напрямку підготовки: 6.020303. Філологія. Мова та література (іспанська, англійська) денної форми навчання*. Херсон: Видавництво РВВ «Колос» ХДАУ.
15. Христенко, О.С. (2009) *Німецький молодіжний сленг: лінгвокогнітивний та соціолінгвістичний аспекти*: автореф. дис. канд. філол. наук :10.02.04 / О.С. Христенко КНУ ім. Тараса Шевченка. К.
16. Sánchez, Aquilino (2009). *La enseñanza de idiomas en los últimos cien años. Métodos y enfoques* / Aquilino Sánchez. Madrid: SGEL.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДОВІДКОВИХ ДЖЕРЕЛ:

17. *Великий тлумачний словник сучасної української мови* (2004) / за ред. В. Т. Бусел. К.; Ірпінь: ВТФ Перун.
18. Загнітко, А. (2020) *Сучасний лінгвістичний словник*. Вінниця: ТВОРИ, Х.
19. *Стилістика української мови. Короткий словник термінів* (2023)/ Уклала В. Грещук. Івано-Франківськ: НАІР.
20. *Сучасний тлумачний словник української мови: 65 000 слів* (2006) / За заг. ред. д-ра філолог. наук, проф. В.В. Дубічинського. Х.: ВД «ШКОЛА».
21. Corominas J., Pascual J. A. (1991) *Diccionario crítico etimológico castellano e hispánico*. OL-OOL. Madrid: Editorial Gredos.
22. *Diccionario de argot de la droga* [Електронний ресурс] Режим доступу: <http://webs.demasiado.com/tebeweb/argot.htm>
23. Lázaro, Carreter F. (2008) *Diccionario de términos lingüísticos*. Madrid: Credos.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ ІЛЮСТРАТИВНОГО МАТЕРІАЛУ:

24. *Diccionario de Jergas de Habla Hispana* [Електронний ресурс] / [Roxana Fitch]. 1a ed. North Charleston: BookSurge LLC, 2006. Режим доступу: <http://www.jergasdehablahispana.org>
25. *Diccionario SMS: hexo x ti y xa ti, tú pones las reglas*. [Електронний ресурс] Режим доступу: <http://www.diccionariosms.com>
26. *Gran Diccionario de la lengua española* (incluye sinónimos y antónimos): 65000 voces (2000) / Redactor P. G. Maso. Madrid: Sociedad General Española de Librería S. Ol. 1983 p.

